

Der er imidlertid ikke i den gældende dyreværnslov en generel bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om dyrlægekontrol for at beskytte dyrs velfærd uden for de tilfælde, der er reguleret af fællesskabslovgivning.

Som led i regeringens forstærkede indsats på dyrevelfærdsområdet har regeringen fundet, at der kan være behov for at skærpe kontrolindsatsen på visse områder.

Folketingets Retsudvalg har endvidere i en beretning afgivet den 31. maj 2002 over en række forslag til folketingsbeslutninger (B 62, B 67 og B 82) om dyrevelfærd pålagt regeringen inden udgangen af 2002 og efter at have hørt berørte erhvervs- og dyreværnsorganisationer at fremlægge forslag til forbedringer af de nationale regler om transport af levende slagtedyr inden for rammerne af gældende EU-lovgivning. Retsudvalget har i den forbindelse bl.a. peget på, at dyr, der sendes af sted fra samlesteder, skal inspiceres »på rampen« af en dyrlæge ved pålæsning for at sikre, at de er egnet til videre transport.

I Fødevarerdirektoratets bekendtgørelse nr. 185 af 20. marts 2000 om dyrskuer, udstillinger og lignende samlinger af husdyr er der fastsat regler om dyrlægeinspektion af dyr, inden de gives adgang til samlingen. Dette tilsyn gælder imidlertid kun, når der er klovbærende dyr til stede på markedet. Endvidere er tilsynet af sundhedsmæssig karakter og tager ikke særligt sigte på dyrevelfærdsmæssige hensyn.

I Fødevarerdirektoratets bekendtgørelse nr. 771 af 29. august 2001 om omsætning af husdyr via samlesteder og eksportisolationsstalde er der endvidere fastsat regler om dyrlægetilsyn. Tilsynet finder dog kun sted ved indsyningen og er kun af sundhedsmæssig karakter.

Dyreværnsrådet har i en udtalelse af 6. november 2001 om husdyrmarkeder bl.a. anført, at der efter rådets opfattelse er behov for, at dyr på husdyrmarkeder indsynes af en dyrlæge. Rådet har i en supplerende udtalelse af 11. december 2002 udtalt, at der både på samlesteder og andre samlinger af dyr, herunder markeder, dyrskuer, udstillinger og auktioner for alle dyrearter, er behov for et øget dyrlægetilsyn, som lægger vægt på dyrenes velfærd.

Det foreslås på den baggrund, at der i dyreværnslovens § 24 a indsættes en bemyndigelse for justitsministeren til efter forhandling med fødevarerministeren at fastsætte regler om, at ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevarerdirektoratet og privatpraktiserende dyrlæger, der er bemyndiget hertil af Fødevarerdirektoratet, kan foretage kontrol til beskyttelse af dyrs velfærd.

På samme måde som ved kontrolopgaver i henhold til fællesskabsretsakter foreslås det, at de personer, der skal varetage kontrolopgaverne, i det omfang varetagelsen af opgaverne kræver det, mod behørig legitimation til enhver tid skal have adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter uden retskendelse

Det foreslås endvidere, at reglen i § 24 a, stk. 3, om pligten til at samarbejde med tilsynsmyndigheden ved kontrolopgaver i henhold til fællesskabsretsakter udstrækkes til også at gælde ved de kontrolopgaver, der fastsættes efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24 a, stk. 1, jf. forslagets pkt. 5.

Det er hensigten bl.a. at udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om dyrevelfærdsmæssig kontrol ved pålæsning af dyr fra samlesteder. Det er ligeledes hensigten at udnytte bemyndigelsen til i overensstemmelse med Dyreværnsrådets anbefalinger at fastsætte regler om dyrevelfærdsmæssig kontrol af dyr på markeder m.v.

7. Gebyr for kontrolforanstaltninger m.v.

Efter dyreværnslovens § 31 a kan justitsministeren fastsætte regler om betaling for omkostninger i forbindelse med tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v., der meddeles i medfør af loven eller regler, der er fastsat i henhold til loven, eller forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Som det fremgår ovenfor under pkt. 6, har regeringen som led i sin forstærkede indsats på dyrevelfærdsområdet fundet, at der kan være behov for at skærpe kontrolindsatsen på visse områder.

Justitsministeriet finder, at denne skærpede kontrolindsats som udgangspunkt bør finansieres ved brugerbetaling. Dyreværnslovens § 31 a indeholder i sin nuværende formulering visse begrænsninger i denne henseende. Således er muligheden for at kræve betaling begrænset til omkostninger, der er forbundet med udstedelse af tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v. Bestemmelsen giver derimod ikke mulighed for at kræve brugerbetaling for omkostninger til kontrolforanstaltninger og lignende, der ikke specifikt er knyttet til udstedelse af tilladelser, godkendelser osv. Der henvises herved til justitsministerens besvarelse af 3. december 1998 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg (L 66 – bilag 2).

Som det fremgår ovenfor af pkt. 6, har Folketingets Retsudvalg i sin beretning af 31. maj 2002 peget på, at der skal foretages dyrlægeinspektion i forbindelse med pålæsning af dyr fra samlesteder. Retsudvalget har i beretningen herudover givet udtryk for, at der skal strammes op på den efterfølgende kontrol af de